

Karel Čulík

Poznámky k teorii operací

Časopis pro pěstování matematiky, Vol. 83 (1958), No. 4, 473--474

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/108631>

Terms of use:

© Institute of Mathematics AS CR, 1958

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

Nechť $F(\rho)$ je α RS-graf a necht $k > 0$, $m > 1$ jsou celá čísla. Pak posloupnost $\{u_i\}_{i=0}^k$, $u_i \in F$ se nazývá m -vázaná v $F(\rho)$, jestliže platí:

$$u_i, u_{i+1}, \dots, u_{i+m-1} \text{ jsou navzájem různé uzly úplného subgrafu} \quad (3)$$

grafu $F(\rho)$ pro každé $i = 0, 1, \dots, k - m + 1$.

Lemma 3. Necht $\{u_i\}_{i=0}^k$ je m -vázaná posloupnost v α RS-grafu $F(\rho)$, který má konečné chromatické číslo, a necht $1 < \chi[F(\rho)] = m$, $k > 0$. Je-li nyní $k \equiv 0 \pmod{m}$ příp. $k \not\equiv 0 \pmod{m}$, pak dvojice u_0, u_k je souhlasná příp. nesouhlasná v $F(\rho)$.

Nechť $C_n^m(\gamma)$ značí konečný α RS-graf definovaný takto: $m, n \geq 2$ jsou celá čísla, $C = A \cup B$, $A \cap B = \emptyset$, $A = \{a_1, a_2, \dots, a_n\}$, $B = \bigcup_{i=1}^{n-1} B_i$, $\text{kard } B_i = m$, $C_i = B_i \cup \{a_i, a_{i+1}\}$ pro $i = 1, 2, \dots, k-1$ a $\gamma = [\bigcup_{i=1}^{n-1} C_i \times C_i - \bigcup_{i=1}^{n-1} \{(a_i, a_{i+1}), (a_{i+1}, a_i)\} - E \{u \in C\}] \cup \{(a_1, a_n), (a_n, a_1)\}$. Byly vyšetřovány podmínky kladené na typ nedis-
(μ, μ)
junktnosti množin B_i , kdy graf $C_n^m(\gamma)$ je kritickým $(m+1)$ -chromatickým grafem. Mezi těmito grafy je většina těch, které nebyly popsány v citované práci G. A. Diraca.

Karel Čulík, Brno

POZNÁMKY K TEORII OPERACÍ

(Vlastní referát K. Čulíka o přednášce proslovené v „Diskusích o nových pracích brněnských matematiků“ dne 12. 5. 1958 v Brně)

Ternární relaci definovanou na množině $F \neq \emptyset$ rozumíme podmnožinu $\Delta \subset F \times F \times F$ a její prvky (uspořádané trojice prvků z F) označujeme $[x, y, z] \in \Delta$. Relace Δ se nazývá operací na F , jestliže splňuje podmínky (srv. A. MOSTOWSKI, *Logika matematyczna*, 1948, str. 155—156)

$$[x', y, z], [x'', y, z] \in \Delta \Rightarrow x' = x'' \quad (J)$$

$$y, z \in F \Rightarrow \text{existuje takový } x \in F, \text{ že } [x, y, z] \in \Delta \quad (P)$$

Splňuje-li relace Δ podmínku (J) lze používat obvyklého multiplikativního zápisu

$$x = yz \text{ v } \Delta \Leftrightarrow [x, y, z] \in \Delta \quad (1)$$

Označme $\Delta_{123} = \Delta$ a necht i, j, k je libovolná permutace čísel 1, 2, 3. Pak ternární relaci Δ_{ijk} definovanou podmínkou

$$[x_i, x_j, x_k] \in \Delta_{ijk} \Leftrightarrow [x_1, x_2, x_3] \in \Delta_{123} \quad (2)$$

nazýváme ijk -permutovanou relaci relace Δ (viz inverzní relace u A. Mostowského, str. 154). Zejména označujeme a nazýváme relaci $\Delta_{132} = \Delta_x$ konversní, $\Delta_{231} = \Delta_p$ pravou a $\Delta_{312} = \Delta_l$ levou relaci relace $\Delta = \Delta_{123}$ (srv. W. SIERPIŃSKI, *Zasady algebry wyzszej*, 2. vyd., 1951, str. 290 a násl.). Označujeme-li $(\Delta_p)_p = \Delta_{p^2}$, $(\Delta_k)_l = \Delta_{kl}$ atd., pak z vlastností symetrické permutační grupy o třech proměnných plyne

$$\mathbf{Věta 1.} \quad \Delta_{123} = \Delta = \Delta_{pl} = \Delta_{lp} = \Delta_{p^2} = \Delta_{l^2} = \Delta_{k^2}, \Delta_{231} = \Delta_p = \Delta_{l^2} = \Delta_{klk}, \Delta_{312} = \Delta_l = \Delta_{p^2} = \Delta_{kpk}, \Delta_{132} = \Delta_k, \Delta_{321} = \Delta_{kp} = \Delta_{lk}, \Delta_{213} = \Delta_{kl} = \Delta_{pk};$$

$$2. \quad \Delta = \Delta_k \Leftrightarrow \Delta_p = \Delta_{kp} \Leftrightarrow \Delta_l = \Delta_{kl};$$

$$3. \quad \Delta = \Delta_p \Leftrightarrow \Delta_p = \Delta_l \Leftrightarrow \Delta_l = \Delta \Leftrightarrow \Delta_k = \Delta_{pk} \Leftrightarrow \Delta_{pk} = \Delta_{lk} \Leftrightarrow \Delta_{lk} = \Delta_k.$$

Nechť $(\mathbf{X})_{123}$ značí nějakou podmínku kladenou na relaci Δ_{123} . Pak symbolem $(\mathbf{X})_{ijk}$ označujeme podmínku, která vznikne z $(\mathbf{X})_{123}$ tím, že každou trojici $[x_1, x_2, x_3]$, která se vyskytuje ve formulaci podmínky $(\mathbf{X})_{123}$ nahradíme trojicí $[x_i, x_j, x_k]$, ale jinak na podmínce $(\mathbf{X})_{123}$ ničeho nezměníme. Potom zřejmě platí:

$$\Delta_{ijk} \text{ splňuje podmínku } (\mathbf{X})_{ijk} \Leftrightarrow \Delta_{123} \text{ splňuje } (\mathbf{X})_{123}. \quad (3)$$

Podmínku $(\mathbf{X})_{ijk}$ nazýváme *ijk-permutovanou podmínkou* podmínky $(\mathbf{X})_{123}$ a analogicky s předešlým zavádíme symboly $(\mathbf{X})_k$, $(\mathbf{X})_p$ a $(\mathbf{X})_l$ atd. Kromě dalších podmínek asociativity (\mathbf{A}) a komutativity (\mathbf{K}) (viz A. Mostowski, str. 156—157) je důležitá následující podmínka:

$$\text{Existuje } e \in F, \text{ tzv. čtverec, pro který platí } [e, a, a] \in \Delta \text{ pro každý } a \in F. \quad (\mathbf{E})$$

Pak podmínky $(\mathbf{E})_p$ příp. $(\mathbf{E})_l$ jsou požadavky existence pravé příp. levé jednotky a podle uvedeného předpisu jsou tvaru:

$$\begin{aligned} \text{Existuje } e \in F, \text{ tzv. pravá příp. levá jednotka, pro který platí } [a, a, e] \in \Delta \text{ příp.} \\ [a, e, a] \in \Delta \text{ pro každý } a \in F. \end{aligned}$$

Je-li permutovaná podmínka $(\mathbf{X})_{ijk}$ stejná jako $(\mathbf{X})_{123}$, píšeme $(\mathbf{X})_{ijk} = (\mathbf{X})_{123}$. Pro stejnost permutovaných podmínek platí věta analogická větě 1 a pro speciální podmínky platí např. $(\mathbf{J}) = (\mathbf{J})_k$, $(\mathbf{P}) = (\mathbf{P})_k$, $(\mathbf{A}) = (\mathbf{A})_k$ atd.

Symbolem $F(\Delta)$ se rozumí množina $F \neq \emptyset$ spolu s ternární relací Δ , která je na ní definována. Pak např. $F(\Delta)$ je kvasigrupou příp. grupou, jestliže všechny permutované relace relace Δ jsou operace příp. navíc Δ je asociativní. Tedy $F(\Delta)$ je kvasigrupou právě tehdy, když $F(\Delta_{ijk})$ je kvasigrupou pro každou permutaci ijk . Říkáme, že permutováním kvasigrupy vznikne vždy kvasigrupa. Ovšem permutováním grupy v obecném případě nevznikne grupa, ale jen kvasigrupa, která však je s danou grupou těsně svázána podmínkou (2). Tímto způsobem lze studium každé grupy (příp. groupoidu apod.) převést, případně doplnit studiem množin s ternárními relacemi, které vznikly jejím permutováním. Tím se v jistém směru daří najít další souvislosti mezi různými zobecněními pojmu grupy (viz Š. SCHWARZ, *O zovšeobecněních pojmu grupy*, Zprávy o společném sjezdu matematiků československých a polských v Praze, Čas. pro pěst. mat. a fys. 74 (1950), 97—113). Např. platí

Věta 2. $F(\Delta)$ je grupou právě tehdy, když $F(\Delta_p)$ i $F(\Delta_l)$ jsou kvasigrupy a $F(\Delta_p)$ příp. $F(\Delta_l)$ splňuje $(\mathbf{A})_p$ příp. $(\mathbf{A})_l$. Každá kvasigrupa splňující $(\mathbf{A})_p$ nebo $(\mathbf{A})_l$ má čtverec.

Lemma 1. Jednotka a čtverec grupy vždy splynou. Jednotka grupy $F(\Delta)$ je čtvercem právě tehdy, když platí $a = a^{-1}$ pro každý $a \in F$, tj. právě tehdy, když každý její prvek různý od jednotky má řád 2.

Lemma 2. Grupa se čtvercem je abelovská.

Lemma 3. Konečná grupa se čtvercem má řád 2^m , kde $m \geq 0$ je celé číslo, a je-li $m \geq 1$, pak je isomorfní: 1. volné grupě o m generátorech x_i s relacemi $(x_i^{\pm 1})^2 = 1$ pro každé $i = 1, 2, \dots, m$; 2. grupě všech podmnožin množiny o m prvcích, jejíž grupovou operací je symetrická diference; 3. přímému součinu m cyklických grup řádu 2.

Věta 3. $F(\Delta)$ je grupou právě tehdy, když $F(\Delta_k)$ je grupou. Je-li $F(\Delta)$ grupou, pak $F(\Delta_k)$ je isomorfní s $F(\Delta)$ a obě grupy splynou (tj. $\Delta = \Delta_k$) právě tehdy, když jsou abelovské.

Věta 4. Necht $F(\Delta)$ je konečná grupa. Pak $F(\Delta_p)$ je grupou právě tehdy, když $F(\Delta)$ má čtverec. Má-li $F(\Delta)$ čtverec, pak grupy $F(\Delta)$ a $F(\Delta_p)$ splynou (tj. $\Delta = \Delta_p$).

Karel Čulík, Brno